

for disse Redskaber ville kunne gjøre betydelig Skade. Den Sammenligning, man har villet drage fra Limfjorden, holder ikke Stik. Man siger: Pulsvaadffiskeriet er jo tilladt i Limfjorden, hvorfor da faa ikke tillade det i de andre Fjorde? Men man maa jo vel huske paa, at Limfjorden har saa langt større Udstrækning end nogen af Landets andre Fjorde. Limfjorden begrænses af 103 Kirkefogne, medens Sjøfjorden, som er den næststørste, kun begrænses af 43; Limfjorden har Forbindelse med to Have, Sjøfjorden kun med eet. De fleste af Landets Fjorde ere egentlig kun at ligne med de mindre Afdelinger af Limfjorden, med de laaseede Bunde. Vilde man være konsekvent, skulde egentlig en Sammenligning med Limfjorden netop føre til en Afslasning af alle Landets øvrige Fjorde. Flertallet har nu villet raade Bod paa den Indrømmelse, de ville give til Pulsvaadffiskeriet i Fjordene ved at indskrænke dets Anvendelse til to Maanedes og dernæst ved at aabne Afgang til, at man ved Vedtegrterne kunde faae visse Dele af Fjordene aflaaede. Jeg tror imidlertid, at det vil vise sig ingenlunde at være tilstrækkeligt; de to Maanedes ere netop den Tid, hvor Pulsvaadffiskeriet vil gjøre mest Skade i Fjordene, og dernæst er det en Illusion, naar man tror, at man ved Afslasning af enkelte Dele af Fjordene vil kunne opnaa det Samme som i Limfjorden; thi dertil ere Fjordene for smaa, og de Afdelinger af Fjordene, man vil aflaae, for ubetydelige, saa at det vil falde i høi Grad varseeligt for Kontrolten at kunne vaage over, at ikke dette Fiskeri bliver udført paa disse mindre Afdelinger, som skulde være aflaaede, tilmed da dette Fiskeri, som allerede omtalt, udføres om Natten. Jeg maa derfor anse det for fuldkommen rigtigt, at Pulsvaadffiskeriet i Lovforlaget er forbudt i Landets Fjorde, og jeg skal meget tilraade det høie Thing at følge Regjeringsforlaget i denne Bestemmelse.

Bonne: Det Hovedsiemed, man skulde tragte efter at naae ved Behandlingen af det foreliggende Forslag, er selvfølgelig det, at indrette Loven saaledes, at den kan værne mod Ødelæggelsen af Fiskene, navnlig Yngelen, og at der tillige paa den anden Side gives Fiskerne, dem, der skulle leve af Fiskeriet som deres Erhverv, en saa udstrakt Fiskeret, som det er muligt, uden derved at svække det førstnævnte Formaal. Det bedste og sikreste Middel til at opnaa begge Dele forekommer mig at være Bestemmelsen om de laaseede Bunde, at man i enkelte Bunde forbyder Brugen af de mest skadelige, mest ødelæggende, mest opfiskende Redskaber. Man kommer derved tilbage paa en Maade til at dele Fiskevandene mellem de forskjellige Interesserede, de forskjellige Fiskere, der fiske paa forskjellig Maade, og dertil kommer, at det er et af de Beskyttelsesmidler, som jeg har temmelig sikkert Haab om, at man kan faae gjen-

nemført, selv om man gif temmelig vidt dermed. Det forekommer mig, at i alle de Udtalelser, der ere fremkomne om Fiskerisagen, ere Bestemmelser om laaseede Bunde ansete for nyttige. Baaede paa de mindre og større Fiskerimøder, der have været afholdte, er der stillet Forslag om Optagelse af Bestemmelsen om laaseede Bunde baaede paa det ene og det andet Sted. Der har været mange Fiskere tilstede i Kjøbenhavn, og en Deputation fra disse har talt med Udvalgets Medlemmer; den gif ligeledes meget villig ind paa Bestemmelsen om laaseede Bunde, og da det saaledes viser sig, at Nytten deraf erkendes af Alle, ved jeg ikke, hvorfor man ikke skal søge at faae en Bestemmelse derom i saa vid en Udstrækning, som muligt. Flertallet har derfor søgt tilnærmelsesvis at optage, hvad der i Loven af 1857 er bestemt om laaseede Bunde i Limfjorden. Min ærede Sidsmand (Breinholt) har ikke deltaget i dette Forslag; han har vel anbefalet Anvendelsen af laaseede Bunde i Limfjorden; men jeg skal ikke nægte, at det dog var nogle temmelig blandede Bemærkninger, han gjorde derom. Han henviste ganske vist til de strengere og skarper Bestemmelser, man i saa Henseende har i andre Lande, men vilde dog ikke gaa ind paa det Forslag; her er fremsat, som dog ikke gaar saa vidt som Loven af 1857; thi i denne var ogsaa Lovens Bredning indbefattet blandt de laaseede Bunde, og den er ikke tagen med her. Jeg tror det er rigtigt, at man har saadanne fæbede Strækninger, ikke alene i Limfjorden, men ogsaa i alle andre Bunde; saa er der dog nogle Steder, hvor Fiskeynglen kan ligge i Fred og udvikle sig, og hvor Fiskerne ikke opfiske Alt. Jeg vil hermed tillade mig at anbefale Flertallets Forslag under Nr. 7. Min ærede Sidsmand har under Nr. 6 stillet et Forslag, der gaar i samme Retning, idet det vil forbyde ogsaa andet Malefiskeri end netop med Puls- og Bøtvaad. Det er noget ganske Nyt. Der har ikke tidligere været tænkt paa at lukke for Andet end for egentlig skadelige Redskaber, og som saadanne have i lang Tid kun Puls- og Bøtvaad været ansete. Jeg maa indrømme, at en fuldstændig Fredning selvfølgelig vil være virksomere end en mindre fuldstændig; men paa den anden Side vil Forslaget bevirke en større Opinion mod de laaseede Bunde, og derfor kan jeg ikke anbefale det. Man vil derved affkøre det mere uskadelige Fiskeri fra at benytte disse Steder. Det er ogsaa en af Grundene, hvorfor man kan gaa noget videre med Afslutning af en Del af Vandene, at de dog maa benyttes af Smaaafiskere, der ikke bruge skadelige Redskaber, men kun Kroge, Valeruser osv. Naar de to Redskaber, som min Sidsmands Forslag omtaler, heller ikke maa benyttes i de laaseede Bunde, saa vil Opinionen mod disse blive stærkere. Det forekommer mig, at disse Redskaber benyttes kun i ringe Udstrækning og af den allerfattigste Klasse af Samfundet. Jeg skal eksempelvis an-